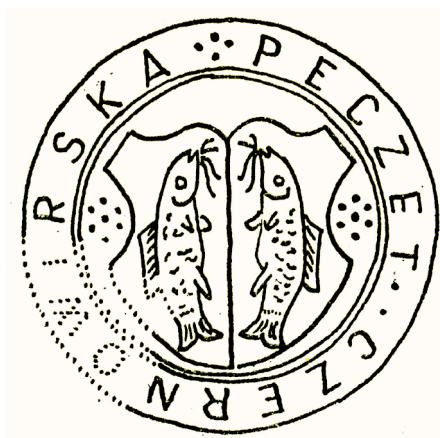

ČERNOVÍRSKÁ ROČENKA

2011

ČERNOVÍRSKÁ ROČENKA 2011

Text: PhDr. Jindřich Hovadík za spolupráce členů olomoucké Komise městské části č. 1 Černovír – Klášterní Hradisko, funkcionářů jednotlivých organizací a dalších nadšenců, zvláštní poděkování patří již tradičně PaedDr. Rudolfu Hradečnému.

Vydala: Komise městské části č. 1 Černovír – Klášterní Hradisko.

Tisk: FGP – Studio tiskárna, Táboritů 1, 771 00 Olomouc, www.fgp.cz

Olomouc – Černovír, leden 2012

Obsah

Jaký byl rok 2011?	2
Komise městské části - nový předseda a poprvé i zástupce	3
Na detašovaném pracovišti magistrátu města Olomouce	4
Černovírští jubilanti a ti nejstarší	4
Prvním olomouckým občanem byla černovírská holčička	5
Zapomenutá jména? Pamětní desky na černovírské oběti války...	5
Po kom se ta naše vlastně jmenuje	9
Černovírské půlstoletí	11
Kláštevní zahrady Hradiska se představily	13
Černovírská škola má multimediální učebnu	14
Dvakrát z jednoho místa	15
V okolí Stromu roku již roste háj	16
V Černovíře vyvrcholil hasičský Tohatsu Fire Cup	17
Hasiči bilancovali na výroční valné hromadě	18
Černovírský sokolský rok	20
Fotbalisté Slovanu Černovír 2011 slavili 80. výročí založení oddílu	21
Černovírské drobníčky	27

Jaký byl rok 2011?

Pod tradičním názvem přinášíme tentokrát rozhovor s novým předsedou komise městské části, jímž je od jara uplynulého roku inženýr Zdeněk Blaták. Ale protože jde o předsedu nového, začneme netradičně.

Zkuste se tedy nejprve čtenářům Černovířské ročenky stručně představit.

Na prvním místě bych rád dodatečně touto cestou popřál za sebe i za všechny členy Komise městské části č. 1 Černovír – Klášterní Hradisko vše nejlepší, pevné zdraví a hodně úspěchů v roce 2012.

K výše uvedené otázce: Jsem rodákem z Černovíra, respektive z Klášterního Hradiska, stejně jako rodina mého otce, a žiji zde celý svůj život. Jako dítě jsem navštěvoval místní základní školu a poté jsem studoval Střední zemědělskou školu v Olomouci – Klášterním Hradisku. Dále jsem absolvoval Ekonomickou fakultu Mendlovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně. Také jsem trávil mnoho času v místním školním statku patřícím pod výše uvedenou zemědělskou školu. Místní lokalitu tedy znám dokonale a vím o problémech, které trápí zdejší obyvatele.

S čím novým přistupujete do práce předsedy KMČ, resp. co považujete za svůj reálný vklad či příslib do budoucna.

Předem bych rád za sebe i za celou KMČ poděkoval za dlouholetou kvalitní práci svému předchůdci panu Ladislavu Řoutilovi. Pod jeho vedením odvedla komise velmi dobrou práci a podařilo se prosadit spoustu užitečných věcí, které zlepšily život v naší městské části. Já jsem se rozhodl angažovat se v této komunální práci proto, že jsem místní rodák a patriot a záleží mi na tom, aby se nám všem obyvatelům a našim dětem žilo v Černovíře a Klášterním Hradisku pokud možno čím dál lépe. Budu se snažit prosazovat zájmy našich obyvatel v orgánech Magistrátu města Olomouce především v oblasti dopravní obslužnosti, ochraně proti nebezpečí povodní a v dalších důležitých oborech. U každodenního fungování KMČ jsem zvolil především otevřený přístup a rychlý přenos informací za pomoci dnešních možností informačních technologií.

Nyní už poměrně tradiční otázka: Jak lze hodnotit černovířský rok 2011 a ty necelé tři čtvrtiny roku ve funkci?

Rok 2011 lze z pohledu KMČ hodnotit jako úspěšný. Téměř vše, co jsme si předsevzali, se nám podařilo prosadit. Především opravy komunikací, jak pro automobilovou dopravu, tak pro chodce. Nejdůležitější akcí uplynulého roku v naší městské části byla oprava povrchu vozovky na Jablonského ulici v úseku Klášterní Hradisko – křižovatka k Farmaku, oprava chodníku na Jablonského ulici, oprava komunikace k lesu a renovace tamního antukového hřiště, umístění důležitých dopravních značek, opravy výtluků a další.

Nezbývá než se zeptat na černovírské vize 2012

Vizí KMČ na rok 2012 je prosadit dlouhodobě připravované dobudování kanalizační sítě na ulicích Heydukova, Severní, Na Sezníku i v ulici Benýškově s Lamblovou. A to včetně navazujících prací, jako je nový povrch vozovek, případně přechody pro chodce

(jih)

Komise městské části – nový předseda a poprvé i zástupce

V roce 2011 se Komise městské části (KMČ) č. 1 Černovír–Klášteří Hradisko scházela v zasedací místnosti hasičské zbrojnice tak jako v minulých letech zpravidla v prvním pondělí v měsíci v 18.00 hodin. Byly samozřejmě i vynucené výjimky. Totéž bude i v roce 2012. Přesné datum se zájemci o účast na těchto schůzkách dozvědí včas ze zápisů zveřejňovaných na tradičních místech, tedy ve vývěskách komise městské části. Případně také na internetu, přesněji na webových stránkách magistrátu.

Přestože komunální volby proběhly již v říjnu 2010, jmenoval zřizovatel komisí městských částí, tedy rada města, členy komisí až v dubnu 2011. Poprvé se tedy černovírská komise v nové sestavě sešla až na květnové schůzce.

Do té doby měla komise městské části osm členů. Tvořil ji předseda Ladislav Řoutil, členy byli Jaromír Nakládal (v závěru období se již jednání ze zdravotních důvodů nezúčastňoval), dále uvádíme podle doby působení v KMČ Miloš Ryzner, PhDr. Jindřich Hovadík, Dagmar Rudolfová, ing. Květoslav Cupák, ing. Jiří Kropáč a ing. Roman Chrenko.

V nově nominované komisi pak již nebyl nejen Jaromír Nakládal, ale po 14 letech ani dosavadní předseda KMČ č. 1 Ladislav Řoutil. Novým předsedou komise se stal ing. Zdeněk Blaták. (K jeho představení snad dostatečně poslouží rozhovor v úvodní části ročenky.) Novinkou roku 2011 je, že byl poprvé ustaven také místopředseda KMČ. Stalo se tak po hlasování na červnové schůzce komise. Oním místopředsedou je ing. Jiří Kropáč. V komisi zůstává nyní i dalších pět výše uvedených členů působících již v minulém volebním období (2006 až 2010). Kromě nového předsedy jsou dvěma nováčky v komisi Anna Svobodová, DiS., a František Polák. KMČ je tedy nyní o jednoho zástupce větší, devítičlenná, což je praktické pro případné problematičtější hlasování. Celkově lze hovořit o určitém dalším omlazení komise.

(red)

Na detašovaném pracovišti magistrátu města Olomouce

V městské části Černovír - Klášterní Hradisko již šestým rokem působí v prostorách nově zrekonstruované hasičské zbrojnice pracoviště Magistrátu města pod vedením RNDr. Ivy Lakomé.

Pracoviště dobře spolupracuje jak s komisí městské části Černovír – Klášterní Hradisko, tak se Sborem dobrovolných hasičů Černovír. Poskytuje služby veřejného internetu, provádí ověřování podpisů a opisů listin, výběry místních poplatků, vydává potřebné formuláře a poskytuje aktuální informace občanům, vyřizuje jejich nejrůznější požadavky, připomínky, náměty i stížnosti.

V loňském roce sem přišlo uhradit poplatek za komunální odpad 140 občanů a 40 pak poplatek za psy.

Černovírští jubilanti a ti nejstarší

V roce 2011 měli členové komise městské části milou povinnost navštívit u příležitosti narozenin a poblahopřát s dárkem od magistrátu sedmi 75letým, osmi 80letým a třem 85letým jubilantům Černovíra a Klášterního Hradiska. A je třeba popravdě konstatovat, že to jsou setkání často oboustranně příjemná.

V této aktivitě budeme pokračovat i letos. Jubilea 75 let se má letos dožít hned 10 mužů a žen. Kulatých 80. narozenin se dožívá šest našich spoluobčanů a 85 let od narození oslaví stejně jako loni tři lidé.

V uplynulém roce ovšem bohužel zemřeli také někteří sousedé. Nejrůznějšího věku. A opakovalo se to, co se stalo hned dvakrát předloni. Tehdy totiž zemřela v lednu více než stoletá paní Zdeňka Kaukušová a o pět týdnů později i pan František Svoboda, který zesnul v nedožitých 93 letech. Loni v listopadu nás totiž opustila také už po nich následující nejstarší spoluobčanka, kterou byla jen rok a devět měsíců paní Františka Spáčilová z Černovírské ulice. Nyní se jí stala jen o tři dny mladší paní Ludmila Křížová z Heydukovy ulice. Ta se rovněž jako její předchůdkyně na pomyslném trůnu černovírské dlouhověkosti narodila v září 1920, takže devadesátiny slavila už – či vlastně teprve – předloni.

V uplynulém roce 2011 se nikdo další s trvalým bydlištěm v Černovíře nebo na Klášterním Hradisku devadesátin nedožil. Neznamená to ovšem, že nikdo jiný z původních černovírských rodáků či dalších zde dříve bydlících obyvatel nežije někde jinde. Naopak. Devadesátin by se ale mohl dožít z u nás bydlících lidí ročníku 1922 někdo až letos. Ale o tom až zase za rok.

(jih)

Prvním olomouckým občánkem byla černovířská holčička

„Svět je malý a o náhody v něm není nouze,“ říká Arnošt Goldflam v jednom mém oblíbeném filmu. A tak se stalo, že Černovír měl loni první dítě narozené v Olomouci v roce 2011, když hned 1. ledna v 6:28 hodin spatřila světlo světa Zita Marie Kotková.

Na slavnostní obřad vítání prvního olomouckého miminka ale bylo nutné trochu počkat. Uskutečnil se až ve středu 23. února odpoledne v obřadní síni olomoucké radnice. Při této příležitosti vystoupili s několika básničkami a písničkami děti ze Základní církevní školy sv. Voršilek. Dárky věnovali holčičce a jejím rodičům sponzoři Česká spořitelna, zlatnictví Svatopluk Křížek, Technické služby města Olomouce, a.s., zdravotní potřeby Malkol CZO, s.r.o. a nakladatelství a vydavatelství Campanula. Komise městské části Černovír – Klášterní Hradisko se připojila dvěma maličkostmi. Vedoucí odboru školství Magistrátu města Olomouce Hana Fantová i předsedkyně Sboru pro občanské záležitosti Jana Moudrá popřály v připravených proslovech miminku mnoho zdraví a štěstí do života a rodičům, aby jim holčička přinášela jen samou radost. Zástupce KMČ pak jen vyjádřil skromné přání, aby v Černovíře vyrostl alespoň další zdravý a slušný člověk. Manželé Kotkovi již mají dva syny. „Zituška je moc hodná, máme z ní opravdu velkou radost. Hezky roste, prospívá, tak snad to takhle v pohodě půjde i dál,“ řekla při únorovém obřadu přítomným novinářům po slavnostním obřadu maminka Zity Marie, Zita Kotková.

Asi to opravdu byla jen náhoda. Naštěstí milá...

Text a foto (na zadní straně obálky) celé Kotkovy rodiny na radnici Jindřich Hovadík.

Zapomenutá jména? Pamětní desky na černovířské oběti války 1939 - 1945

Když se válečný požár přehnal v květnu 1945 i přes naši obec, sčítali černovířští v prvních dnech míru své oběti. Celkem zemřelo v důsledku válečných událostí 30 našich spoluobčanů. Byli mezi nimi dva poslední starostové Sokola, starosta DTJ, zahraniční vojáci i mladí chlapci, kteří měli celý život teprve před sebou. Na věčnou paměť byla jména mrtvých vyryta do pamětních desek. V Olomouci najdeme jména černovířských občanů na deseti místech:

Černovířská škola, Petřkova ulice: 25 jmen žáků školy

Černovír, Heydukova ulice 4: Jan a Miroslav Čtvrtlíkoví

Sokolovna Černovír: 10 jmen

Dělnický dům, Heydukova ulice: 5 jmen

Škola, Pavlovická 51: Josef Petřek a členové rodiny

Radnice, Horní náměstí: Alois Stratil

Bývalé ředitelství ČSD, třída Svobody: Rudolf Paňák, Jan Špičák

Hlavní nádraží Olomouc, třída Jeremenkova: Alois Stratil
Budova studentských kolejí, třída 17. listopadu: Rudolf Paňák
Městský hřbitov Olomouc, čestné pohřebiště: Ludvík Frajt

Všechny zde uvedené pamětní desky jsou v dobrém stavu a je o ně pečováno. Výjimkou je pamětní deska v předsáli Dělnického domu v Černovíře. Nový majitel budovy ujišťuje, že desku ochrání a ponechá na původním místě. Přesto se domnívám, že by měla být sejmuta a uložena až do doby přestavby. V létě roku 2011 byla sejmuta deska na kolejní budově, kde probíhaly stavební práce. Byl jsem ujištěn, že je uložena v depozitu a bude instalována pravděpodobně na stejné místo (na desce jsou jména zahynuvších sportovců, členů ČSSS – Československé sportovní společnosti). Jména vytesaná „na věčnou paměť“ jsou dnes už mnohdy – mimo okruh rodiny – zapomenutá. Domnívám se, že nebude na škodu, a to zvláště v dnešní době, si připomenout osudy lidí, kteří, mnohdy zcela vědomě, položili své životy za svobodu vlasti v boji proti fašismu.

Josef Petřek, Marie Petřeková

ThDr. Vladimír Petřek, Milada Petřeková, ing. Jaroslav Petřek, Miroslav Petřek
Rodina žila v domku v Čelakovské ulici. Marie Petřeková byla dcerou dlouholetého černovířského řídícího učitele Edvarda Peřiny, zakladatele černovířského Sokola (mimo jiné). Josef Petřek pracoval jako řídící učitel v Olomouci - Pavlovičkách. Vzdělávání a vlastenecká výchova v rodině byla samozřejmostí. Nejstarší syn Vladimír vystudoval teologii v Srbsku a od roku 1934 byl členem duchovní správy pravoslavného kostela Cyrila a Metoděje v Praze. Od počátku války se aktivně zapojil do domácího odboje. Mimo jiné při vydávání falešných dokladů stíhaným osobám a při jejich ukrývání. V květnu 1942 se podílel na ukrytí parašutistů, kteří spáchali atentát na říšského protektora Heydricha. Po odhalení úkrytu byl v září 1942 spolu s dalšími pravoslavnými duchovními v Praze popraven. Rodiče a sourozenci byli s typickou německou důkladností pozatýkáni a umučeni v koncentračních táborech. Tragédii rodiny přežila jediná členka, dcera Jiřina, která prošla třemi koncentráky.

Ludvík Frajt (krycí jméno Záruba) †1945

Do Černovíře přišel v roce 1934 a od počátku se zúčastňoval práce v sociálně demokratické straně a v DTJ Černovír. Pracoval v továrně Letov a tam začal organizovat sabotáže při výrobě leteckých součástek. Po aktivaci komunistického odboje se stal členem okresního a krajského ilegálního výboru KSČ se zaměřením na sabotážní činnost v rámci partyzánské skupiny Sever, která byla součástí Moravské brigády. S blížící se Rudou armádou navázal spojení prostřednictvím ruských partyzánů s z pověření ilegálního národního výboru měl předat opevňovací plány Olomouce. Ke schůzce se sovětským rozvědčíkem A. V. Anankinem odjel 30. dubna do Přestavlky. Setkání bylo prozrazeno a při přestřelce byl Frajt zastřelen. Manželku a syna stačili partyzáni ukrýt. In memoriam byl jmenován majorem Moravské brigády a vyznamenán Československým válečným křížem, Zlatou hvězdou řádu Za svobodu a odznakem Československého partyzána. V poválečné publikaci Kraj, jímž táhla

válka, je uveden jako předseda ilegálního národního výboru Olomouc. Pochován je na čestném pohřebišti Ústředního hřbitova v Olomouci.

Jan Čtvrtlík † 1941

Miroslav Čtvrtlík † 1943

Oběma bratřím se podařilo v roce 1939 přejít ilegálně do Polska s úmyslem vstoupit do zahraničního československého vojska. Po přesunu do Francie a krátkém závazku v Cizinecké legii byli oba uvolněni do dobrovolnické československé jednotky v Agde. Po porážce Francie se dostali do Anglie, kde prodělali letecký výcvik. Jan prošel střeleckým a telegrafickým výcvikem a byl odeslán k 311. československé bombardovací peruti. Vykonal osm operačních letů a z náletu na Hannover se v červenci 1941 již nevrátil. Osud letounu KX-F, R 1371 se již nikdy nevyšetřil a Jenda byl úředně prohlášen za mrtvého. In memoriam povýšen do hodnosti podplukovníka a vyznamenán medailí Za chrabrost. Miroslav prodělal výcvik střelce a byl zařazen v 311. československé bombardovací peruti. Zúčastnil se 51 operačních letů a v srpnu 1943 se stal obětí letecké havárie, když se letoun Liberator G, BZ 775 zřítil po startu k operačnímu letu a celá posádka zahynula. Pochován je v Brookwoodu u Londýna. Rozkazem ministra obrany byl in memoriam povýšen do hodnosti plukovníka a vyznamenán třikrát Československým válečným křížem a medailí Za chrabrost.

Jiří Blažek † 1942

Člen DTJ a sociální demokrat podle zápisu na pamětní desce padl v zahraniční armádě 1942. Na dotaz ve Vojenském historickém ústavu v Praze, Bratislavě a v Trnavě jsem obdržel negativní odpovědi. Jmenovaný není veden jako voják v žádném z uvedených archivů.

Rudolf Paňák † 1942

Vynikající sportovec, dlouhodobý cvičitel Sokola Černovír, župní náčelník Sokola a starosta Sokola Černovír 1940 až 1941. Zaměstnán byl v hodnosti adjunkta ČMD (dříve ČSD) a po zatčení vedoucích představitelů Sokola inicioval a vedl ilegální organizaci Obec sokolská v odboji (OSO) zaměřenou na pomoc rodinám zatčených a popravených funkcionářů Sokola. Zatčen byl v lednu 1942 pravděpodobně v souvislosti s poškozováním zásilek na nákladovém nádraží v Olomouci. Bez rozsudku odeslán do koncentračního tábora Osvětim, kde zemřel 20. července 1942 (podle svědků ubit železnou tyčí).

Jan Špičák † 1942

Vrchní adjunkt ČMD (dříve ČSD) pracoval stejně jako Paňák na ředitelství drah v Olomouci. Zatčen pravděpodobně ve stejné souvislosti. Byl starostou Sokola Černovír 1937 až 1939 a jednatelem Olomoucké sokolské župy, což zřejmě přispělo k tomu, že i on byl bez soudu odsunut do koncentračního tábora Osvětim, kde v únoru 1942 zemřel.

Alois Stratil † 1945

Voják Československých legií na Rusi 1917 až 1920 se přistěhoval do Černovíra z Moravské Loděnice. Pracoval jako úředník ČMD (ČSD) a za sociální demokracii byl dlouholetým zastupitelem v olomoucké městské radě. Zatčen byl na jaře 1945

v souvislosti s aktivitami členů olomouckého zastupitelstva (Pavelčákova skupina) a umístěn do „ochranné vazby“ v Terezíně. Zde zemřel při tyfové epidemii 25. dubna 1945.

Jan Dlouhý †1941

Člen DTJ vstoupil do odboje pravděpodobně jako aktivní člen Obrany národa. Byl popraven 11. dubna 1941 v Oranienburgu.

Drahoslav Kozumplík †1945

Rodina bydlela v Jablonského ulici, otec byl ruský legionář a vlastnil malý krámk na Lazcích. Drahoš byl dobrodružné povahy, často se choval lehkomyšlně. Odešel z domova na podzim 1944 a od té doby o něm rodina neměla žádnou zprávu. Podle některých pamětníků se měl dostat na Slovensko k partyzánům (SNP?). V publikaci Kraj, jímž táhla válka (V. Cekl) najdeme záznam podle něhož byl Drahomír Kozumplík popraven v Brně únorem 1945.

Jan Navrátil †1943

V roce 1939 se z nerozváznosti zapletl do prodeje ukrývaného židovského majetku (klenotnictví Neumann). Jako mladistvý byl odsouzen v Olomouci k trestu čtyř měsíců vězení. Před nástupem do věznice uprchl do Německa, kde se mu podařilo uchytit mezi zahraničními dělníky. Zahynul při pokusu o zneškodnění časované letecké pumy pravděpodobně v roce 1943 v Mülhausenu am Rhein. Rodina byla vyrozuměna, ale na místě Jendu neidentifikovala. Pohřben neznámo kde.

Ing. Karel Mikulík †1944

Člen Sokola Černovír byl nasazen na práci v Německu. Pokusil se spolu s kamarádem utéct z nelidských poměrů totálního nasazení. Při útěku zahynul v bažinách u města Esterwengenu 5. května 1944.

Miroslav Okleštěk †1944

Člen DTJ byl odveden na nucené práce do Německa. Zahynul při náletu na Brůx (Most) 12. května 1944.

Karel Kašpar †1944

Majitel a provozovatel hostince U Kašparů. Hostinec byl proslulý dobrou kuchyní a výtečným vínem. Karel byl členem černovírského Sokola a náčelníkem hasičů. V létě 1944 byl zatčen na základě udání pro veřejný poslech zahraničního rozhlasu. Po vyšetřovací vazbě byl z olomoucké věznice gestapa propuštěn. Dvacátého listopadu 1944 se ocitl v nesprávnou dobu na nesprávném místě, když byl obchodně v Hodoníně. Zahynul při náletu spojeneckých letadel. Pohřben je na černovířském hřbitově.

František Pírek †1945

Patřil k nejlepším černovířským sokolským nářaďovcům. V roce 1924 reprezentoval úspěšně olomouckou župu na celostátních přeborech v Praze. Padl při osvobozovacích bojích 8. května 1945 v olomouckém předměstí Chválkovicích.

Oldřich Klézl †1945

Stanislav Kropáč †1945

Se skupinou kamarádů nasazených na kopání zákopů se ve dnech 6. a 7. května pohybovali po Černovíře. V neděli 6. května byla fronta tak blízko, že bylo

vyhlášeno stanné právo. To si zřejmě neuvědomili. Poprvé se ve střelbě kulometu z černovířského podniku HAMMA ocitli na cestě k nákladovému nádraží. Poté se celá skupina shromáždila u hřbitova na rohu Čelakovského ulice. Nyní už kulometník mířil přesně: Oba chlapci byli smrtelně zasaženi. Stalo se to v pondělí 7. května.

Zbyněk Seidl †1945

Ráno 8. května se nadšeně připojil ke skupině, která vedená vojákem Rudé armády chtěla prozkoumat stav černovířského mostu (byl vyhozen jen částečně). Zbyněk padl zasažen střelbou z lazeckého břehu.

Očití svědci válečných událostí stárnou, i oni zapomínají a mnozí již opustili tento svět. Vedle písemných záznamů se mi podařilo zachytit ještě jejich vypravování a vzpomínky. Chtěl bych jim alespoň touto cestou poděkovat. Přes veškerou snahu se nepodařilo k některým jmenům nic podrobnějšího zjistit.

RUDOLF HRADEČNÝ, Olomouc, listopad 2011

Po kom se ta naše vlastně jmenuje

Po kom se ta naše vlastně jmenuje? Tak pokud by otázka zněla na dceru, tak by to byla věc soukromá a navíc bychom odpověď asi sami znali. Ale teď nám jde o ulice, případně náměstí. A ty máme u nás dvě. Po jednom v Černovíře a na Klášterním Hradisku. K tomu pak ještě 24 ulic. Původ jejich názvů je někdy zřejmý, někdy méně. Již v první ročence vydané k 750. výročí obce Černovír bylo možné si přečíst stručně o některých osobnostech vážících se k černovířské historii. A i v dalších letech se leccos objevilo. Ovšem nejen po osobnostech jsou pojmenovány ulice a náměstí. Teď to ovšem vezmeme systematicky. Pěkně podle abecedy, přičemž východiskem nám bude nová publikace historika Milana Ticháka nazvaná Lexikon olomouckých ulic.

Benýškova – Tak zde je to snad jasné. Benýšků je sice na Hané dost, ale ten, po němž je ulice pojmenovaná, se jmenuje Josef. Narodil se roku 1847 v Hlušovcích (někdy se v literatuře mylně uvádí jiný rok) a dlouhá léta 1879 až 1913 byl ředitelem rolnické školy na Hradisku. Právě k ní ústí Benýškova ulice. Byl také významným divadelním ochotníkem. Zemřel roku 1928.

Čelakovského – František Ladislav Čelakovský (1799 až 1852) byl vědec, překladatel a básník. Ze školy si snad ještě vzpomeneme alespoň na Ohlas písní českých a Ohlas písní ruských.

Černá cesta - Ta je sice v obvodu Klášterního Hradiska, ale již mimo působnost naší komise městské části. Pro úplnost uvedme, že název vznikl, podobně jako na jiných místech, díky komunikaci pokryté černou škvárou.

Černovířská – Název připomíná jméno někdejší samostatné obce. Doktor Tichák poznamenává, že do roku 1945 se tak jmenovala současně i dnešní Petřkova ulice.

Frajtovo náměstí – Náměstí je pojmenováno po Černovířanu Ludvíku Frajtovi

(1903 až 1945). Tento člen ilegálního okresního a krajského výboru KSČ s krycím jménem Záruba byl zastřelen při prozrazené schůzce s rozvědčíkem Rudé armády. Na svého otce zavzpomínal v jubilejní publikaci k 750 letům Černovíra jeho syn Zdeněk Frajt. (Tento prostor v minulosti nesl název Černovířská náves, náměstí Edvarda Peřiny a Černovířské náměstí.)

Heydukova – Adolf Heyduk (1835 – 1923) proslul jako významný lyrický básník a představitel literární skupiny Máj.

Hlušovická – Zde je to snad jasné: Pokud se touto ulicí vydáme a budeme pokračovat proti proudu Trusovického potoka (třeba na kole) dostaneme se do Hlušovic.

Jablonského – Tak tady jsem dlouho tápal – už jen proto, že mám tuto ulici zapsanou v občanském průkazu. Pomínu-li jako holý nesmysl pojmenování podle žijícího textaře Milana Jablonského či imitátora Petra Jablonského, zůstávají v české historii stále nejméně tři osobnosti s tímto příjmením. Jeden z nich byl malíř církevních obrazů s křestním jménem Jan. Druhý protestantský duchovní Daniel Ernst Jablonský, který byl dokonce vnukem Komenského. Jde však zřejmě o Boleslava Jablonského, vlastním jménem Karla Tupého (1813 až 1881). Tento vlastenecký básník byl knězem řádu premonstrátů. Přestože se jeho verše opisovaly do památníků, později jeho dílo upadlo v zapomnění. Ve válečných letech 1939 až 1945 Jablonského ulice nesla název Klášterohradišťská. Což tvrdí nejen Tichák, ale třeba i dochované pohlednice.

Lamblova – I tu bychom mohli diskutovat: V Černovířské ročence 2009 náš přispěvatel psal o lékaři Vilému Dušanovi Lamblovi (1824 – 1895) s pikantním podtitulem tvrdícím, že šlo o milence Boženy Němcové. Podle Ticháka by ovšem mělo jít o jeho vrstevníka Karla Milana Lambla (1823 – 1894). Byl to zemědělský odborník a spisovatel. Vzhledem k tomu, že ulice leží blízko zemědělské školy, zdá se tvrzení, že tak byla vzdána čest Lamblově průkopnickému dílu v pěstitelství a chovatelství jako logické.

Na Hrázi – Zde má jít o připomínku někdejší hráze provázející v těchto místech už zaniklý tok potoka Sezníku.

Na Partkách – Podle Ticháka jde o starý pomístní název. Původ má asi v latinském pars – část či partikula – malý díl. Jsou to termíny použité při nějakém dělení půdy na menší části.

Na Sezníku – Obdobně jako v případě ulice Na Hrázi jde o připomínku potoka zaniklého při vodohospodářských úpravách na začátku 20. století.

Na Vlčinci - V názvu ulice je zachováno staré pojmenování polní trati.

Peřinova – Jednoznačně pojmenování „z vlastních zdrojů“. O osobnosti Edvarda Peřiny (1860 – 1928) se v ročenkách opakovaně již psalo. Proto jen nejstručněji: Dlouholetý řídící učitel černovířské školy, organizátor společenského života v obci a člen výboru České obce sokolské, na jehož zasedání v Praze pak i zemřel. Nynější Peřinova ulice nesla nejdříve název Dalimilova, za války pak U Mariánské kaple.

Petřkova - Řídící učitel Josef Petřek (1881 – 1943) působil v Hodolanech, Černovíře a Pavlovičkách, zahynul i s manželkou Marií v koncentračním táboře v Osvětimi.

Šlo o akt pomsty, která se týkala jeho syna, kaplana pravoslavné církve v Praze popraveného v souvislosti s atentátem na Heydricha.

Polní - Zde je to prosté: Ulice vede do polí. Do roku 1951 se jmenovala K Vodárně.

Severní – Prakticky jde o nejsevernější černovířskou ulici.

Sokolovská – Až do roku 1948 šlo jen o část Jablonského ulice. Sokolovská nese název podle ukrajinské vesnice Sokolovo, kde v březnu 1943 svedli první boj proti Němcům naši zahraniční vojáci v rámci obranné operace Rudé armády.

Stratilova – V této ulici, tehdy nesoucí název Na Okroužku, žil Alois Stratil (1894 – 1945). Tento železniční úředník a člen městského zastupitelstva za sociální demokracii byl obviněn z účasti v ilegálním Národním výboru. Při věznění v Terezíně zemřel několik dnů před osvobozením na tyfus.

Sušilovo náměstí – Tak zde autorovi těchto řádků automaticky naskočí jméno folkového zpěváka Jaroslava Hutky. František Sušil (1804 – 1868) byl totiž nejen vlastenecký kněz a básník, ale také sběratel a vydavatel moravských národních písní. A z nich Hutka, ale nejen on, ale i další folkaři, vydatně čerpali.

U Háje – No budiž. Dejme tomu. Ulice od západu k východu směřuje k lužnímu lesu u vodárny. Tedy snad k háji.

U Hradiska – Bez pochyb. Ulice poblíž národní kulturní památky Hradisko. Kláštera založeného v roce 1078, kde od roku 1802 působí vojenská nemocnice. Do roku 1952 se ulice jmenovala Mendlova, pak dalších 12 let Lysenkova.

U Staré Moravy – Název této ulice je připomínkou toho, že zde vedlo před regulací dokončené v roce 1913 staré řečiště Moravy. V letech 1938 až 1950 nesla ulice název Orelská.

U Stavu – Název připomíná místo, kde na opakovaně připomínaném zaniklém potoce Sezníku bylo před jeho ústím do Moravy stavidlo.

Žitná – Tato ulice, stejně jako Polní, vede do polí. A v nich se pěstovalo či ještě pěstuje i žito.

Pokud tato ulice je se vznikem názvu v roce 1977 hodně mladá, pak ještě mladší je ulice **Malé Vlčiny**, která vznikla až po uzávěrce publikace Lexikon olomouckých ulic. Rád jsem byl při tom, když se komise městské části rozhodla pro tento z historie vycházející název. Už jen proto, že nás určitě přežije. Tedy, snad...

JINDŘICH HOVADÍK

Černovířské půlstoletí

Při sčítání lidu v roce 1910 žilo v Černovíře 2049 lidí (1881 Čechů a 128 Němců). Počet obyvatel se tak ve srovnání s devatenáctým stoletím zvětšil čtyřikrát a růst pokračoval i v průběhu prvního půlstoletí dvacátého. Příčin bylo více, ale jmenujme za všechny nové možnosti obživy, a to jak v místě, tak v blízkém okolí. Černovír byl obcí ryze českou. Proto se zde rádi usazovali Češi přicházející z venkova. Od roku 1874 zde byla nová škola s výukou v českém jazyce a působila zde také první

česká zemědělská škola. Obec byla elektrifikovaná roku 1912 a po vybudování nové vodárny byl do obce zaváděn vodovod.

Nárůst obyvatel byl urychlen na začátku století, když místní podnikatel Ferdinand Dohnal vedle své hospody postavil dva činžovní domy. Po jeho vzoru vyrostly další činžáky městského typu v dnešní Jablonského a Stratilově ulici. Zájem o bydlení podnítl rozsáhlou výstavbu a řada stavebníků počítala s tím, že část rodinných domků bude pronajímat. Počet zaměstnanců a dělníků v obci tak rychle překonal počty původního zemědělského a domkářského obyvatelstva.

Celý proces proletarizace původně zemědělské nevýznamné obce byl dovršen v roce 1919, když byla po vzniku samostatného státu zákonem 214/Sb. zřízena Velká Olomouc připojením patnácti příměstských obcí, mezi nimi i Černovíra, Lazců a Klášterního Hradiska.

Právě nově příchozí obyvatelé stáli za nebývalým rozvojem kulturního, společenského a politického života v obci v první polovině dvacátého století. Namátkou jmenujme Josefa Benýška, ředitele rolnické školy na Hradisku. Do obce přišel z Hlušovic. Václav Milder, autor několika vlastivěd, mezi nimi i nedokončené černovírské vlastivědy, se přistěhoval z Jedlí. Edvard Peřina, jehož není třeba našim čtenářům představovat, se narodil v Bystrovaněch, Hynek Havlíček pocházel z Lukavice a stál u zrodu sociální demokracie v Černovíře. Alois Stratil, starosta DTJ a člen městské rady, přišel z Moravské Loděnice. A tak bychom mohli pokračovat.

Počátky kulturního a společenského rozvoje Černovíra najdeme už v poslední čtvrtině století devatenáctého. Tehdy se začala scházet skupina mladých o nedělích a svátcích ve „vochtrovně“ na trati v černovírském lese. Zde se zpívalo, recitovalo a tančilo. Z jejich iniciativy byl v roce 1885 založen pěvecko-čtenářský spolek Jaroslav. Založení spolku pamětníci připisují nadučiteli Peřinovi. Ten sice přišel na zdejší školu až v roce 1890, ale na rozvoji spolku se podílel rozhodným způsobem. Jaroslav měl společenskou místnost v hostinci U Dohnalů. Zde byla i knihovna spolku, na tehdejší dobu se svými více než pěti sty svazky značně rozsáhlá.

Majitel hostince Dohnal jako zdatný podnikatel pochopil, že činnost spolku může hostinské živnosti prospívat. Investoval na přelomu století do rozšíření hospody a přistavěl v patře sál pro pořádání zábav a divadelních představení. Na počátku století se tak stala Dohnalova Hanácká pivnice inkubátorem společenského rozvoje obce. Stopy spolku Jaroslav nacházíme v dějinách Černovíra po vzniku silných organizací jako byla sociální demokracie, Sokol či Orel jen sporadicky. Víme, že Jaroslav zazpíval na pohřbu Edvarda Peřiny v roce 1928 a ještě v padesátých letech žádá spolek o propůjčení sálu v Osvětovém domě k pořádání zábavy.

V roce 1908 byla v Dohnalově hostinci založena černovírská sociální demokracie, která v životě obce hrála po celé půlstoletí významnou úlohu. Měla oporu v masové členské základně. Tak při obecních volbách v roce 1919 byla se svými 613 voliči nejsilnější politickou stranou v obci. Po rozštěpení volilo v roce 1922 stranu 315 voličů (135 volilo KSČ). O věrnosti sociálně demokratických voličů svědčí i výsledek voleb v roce 1946, kdy vhodilo lístek pro Československou sociální demokracii v Černovíře

486 občanů. Pro KSČ bylo tehdy 507 voličů, 351 volilo stranu národně sociální a 308 lidovce.

Do čela sociální demokracie byl zvolen typograf Konrád Hulík a strana vyvíjela od počátku velkou aktivitu. V Černovíře máme na činnost strany dodnes dvě hmatatelné památky: prodejnu na Frajtové náměstí (Konzum) a Dělnický dům.

RUDOLF HRADEČNÝ

Klášteří zahrady Hradiska se představily

Dílo, které zde představujeme, je novodobou úpravou plochy původní konventní zahrady Kláštera Hradisko, která završuje obnovu areálu národní kulturní památky zahájenou v devadesátých letech 20. století. Vlastní řešení je novotvarem, ale má v sobě zakomponované prvky a symboliku původních klášterních zahrad zaniklých před více než 200 lety. To se projevuje zejména v prostorovém členění, umístěním a provedením vodních prvků se sakrální tematikou. Pojednání zahrady, jehož autorem je ing. arch. Martin Krčma, v sobě zahrnuje původně dvě zahrady situované před a za „letním refektářem“; skromnější konventní zahradu s pravouhlým členěním a ozdobnou zahradu pojednanou geometricky s vodním prvkem, záhony letniček a trvalek a promenádními mlatovými chodníky.

Je tu zohledněna zejména funkce prostoru umožňující obsluhu objektu nemocnice, tedy je respektován v nezbytné míře nový stavební stav, zakomponována a využita hodnotná vzrostlá zeleň reprezentovaná stromy ve stáří 100 až 200 let. Dále pak je vytvořen klidový rekreační a relaxační prostor pro pacienty, klienty a návštěvníky nemocnice a národní kulturní památky. Pro úplnost je třeba dodat, že obnovená zahrada představuje méně než jednu pětinu plochy původních klášterních zahrad.

Myšlenka obnovy zahrady vznikla již počátkem devadesátých let, realizace mohla začít až po obnově areálu, kdy se daly odstranit provizorní objekty sloužící jako zařízení staveniště v době oprav. Pro dosažení plného efektu a správných proporcí zahrady byl do kompozice zahrnut i pozemek o šířce asi 10 metrů před průčelím letního refektáře, který byl již od josefínských reforem oddělen a na němž byla později vybudována hnojiště a krechty.

Vlastní práce, zahrnující mimo jiné demolici dožitých objektů, obnovu všech inženýrských sítí a komunikací, opravu a doplnění ohradní zdi, obnovu vnějšího pláště bývalé márnice, adaptaci skladového objektu, vybudování přístřešku atd., probíhaly od července 2009 do srpna 2011. Práce provedla firma Horstav Olomouc, zahradnické práce firma Rekulta, a to dle projektu zpracovaného firmou Studio Prak. Umělecká díla – kašny navrhl a zhotovil ak. sochař Roman Wenzel.

Odborné i laické veřejnosti a zejména pacientům Vojenské nemocnice se tak po dlouhých letech, ne-li poprvé, prezentuje unikátní prostor barokní památky a také se umožňuje využít jej přiměřeným a příjemným způsobem.

Loni v září byla zahrada oficiálně představena veřejnosti za přítomnosti zástupců Olomouckého kraje, Města Olomouce, Ministerstva obrany a dalších hostů. K úplnému

dokončení chybí ještě dobudovat kašnu sv. Viktora, vyměnit část vysazených stromů a vysadit trvalkové záhony. I tak zahrada již slouží pacientům Vojenské nemocnice k odpočinku a osvěžení již od letních měsíců. V rekonstruovaném objektu bývalé márnice pak byla instalována drobná expozice související s existencí Vojenské nemocnice na Hradisku.

Zahrada i márnice jsou zpřístupněny také v rámci organizovaných prohlídek národní kulturní památky Klášter Hradisko.

Ing. KVĚTOSLAV CUPÁK

Barevný snímek k tomuto článku přinášíme na obálce ročenky.

Černovířská škola má multimediální učebnu

Nová multimediální učebna byla loni vybudována v základní škole na Petřkově ulici. Bývalý výtvarný ateliér prošel rekonstrukcí, jejíž součástí byla i dodávka nového interiéru.

Z finančních prostředků získaných od zřizovatele Města Olomouce byla učebna zařízena žákovskými lavicemi, pylonovou tabulí, dataprojektorem a interaktivní tabulí. Vzniklo také nové pracovní zázemí pro učitele.

Z projektu Evropské unie Peníze školám se zakoupilo a nainstalovalo 20 žákovských počítačů, které jsou připojeny k internetu.

V nejbližší době bude učebna ještě vybavena laserovou tiskárnou a DVD přehrávačem.

Místnost je využívána nejen k samotné výuce, ale i při odpoledních aktivitách, jako jsou počítačový kroužek nebo školní družina.

Multimediální učebna se brzy stala oblíbenou mezi žáky i učiteli, a to pro nové a atraktivní metody a formy vyučování.

Na snímku nová multimediální učebna černovířské základní školy.

Loni se ve škole opět konaly dvě tradiční akce – v červnu školní akademie a v prosinci vánoční výtvarné dílny. Obě vznikají za aktivní podpory a účasti výboru SRPŠ a široké veřejnosti.

Mgr. LIBUŠE OHNÚTOVÁ
vedoucí pracoviště ZŠ Petřkova

Dvakrát z jednoho místa

Dvěma snímky se vracíme do teplých dní loňského roku. Byly pořízeny prakticky z jednoho místa na Jablonského ulici.

První záběr je z 1. června a dokládá již odstraňování následků kuriózní nehody. Neznámý řidič zde zavadil o kanalizační poklop a doslova přitom vyval i kusy betonu, které nebezpečně odlétly až několik desítek metrů daleko. Naštěstí se sice nikdo nezranil, ovšem ve vozovce vznikla hluboká díra. Tu pak hlídala a svým vozidlem zhruba dvě hodiny doslova bránila náhodně projíždějícím vjetí do jámy Městská policie Olomouc. Na snímku pak již přihlížejí strážník a strážnice na činnost dodatečně dorazivšího pracovníka společnosti Veolia. Ten sice díru provizorně zabezpečil, ale nápravy jsme se dočkali až druhý den.

Druhý snímek je již prozaičtější. Je z 23. září – a jak je vidět z oblečení či neoblečení mužů, stále bylo teplo. Dělníci tu rozebírají na klášterohradištské straně Jablonského ulice starý chodník. Pro úplnost je třeba dodat, že kladení toho nového již počasí zdaleka tak nepřálo. Bylo tomu dokonce zcela naopak.

Text i obě fota (jih)

V okolí Stromu roku již roste háj

Jak jsme psali v minulém Černovířské ročence, Stromem roku 2010 se v České republice stal ziskem 12 329 hlasů Hromův dub. Mohutný strom z roku 1577, jehož fotka před rokem zdobila zadní stranu obálky, pak již v mezinárodním klání tolik neuspěl.

Strom je sice v katastru Bohuňovic, ale nejlépe je dosažitelný, pěšky či na kole, právě z Černovíra. Snad proto se o jeho popularizaci nejvíce staral černovířský rodák Jiří Košík. Ten však ani po celostátním úspěchu Hromova dubu nepřestal být věrný duchu názvu „svého“ občanského sdružení Senior Activity. Na podzim roku 2011 tu díky jeho nadšení začal v okolí památného stromu vyrůstat Rodinný háj. Výsadba stromů a keřů proběhla v několika etapách v říjnu a listopadu. A sázet by se mělo i dále. Cílem je vrátit území nedaleko Černovíra a Chomoutova původní ráz.

(jih)

Na snímku Jindřicha Hovádíka pozoruje cyklistka jeden z pečlivě vysazených stromů v Rodinném háji.

Zdejší občané se opakovaně dotazovali po možnosti vybudovat i v našem obvodě veřejné dětské hřiště. Nakonec se to podařilo loni na podzim a v prostoru za ulicemi U Stavů a Stratilova tak vzniklo jedno z osmi hřišť, které v uplynulém roce dokončil olomoucký magistrát.

Foto na další straně Zdeněk Blaťák

V Černovíře vyvrcholil hasičský Tohatsu Fire Cup

Závěrečné kolo seriálu soutěží v požárním útoku s jednotnou požární stříkačkou Tohatsu Fire Cup 2011 se konalo právě u nás, v Černovíře. Stalo se tak v sobotu 24. září.

Posledního šestého kola se zúčastnilo celkem 17 mužských a 12 ženských družstev. Zároveň tu proběh druhý ročník soutěže hasičských družstev v požárním útoku o putovní pohár hejtmána Olomouckého kraje Ing. Martina Tesaříka v mužské kategorii a o putovní pohár poslance Parlamentu ČR Ing. Romana Váni v ženské kategorii. Na soutěž se přišlo podívat přes pět stovek diváků.

V seriálu soutěží v požárním sportu Tohatsu Fire Cup 2011 se bojovalo o hodnotné ceny. Hlavní cenou v kategorii mužů byla přenosná požární stříkačka Tohatsu VC85BS, kterou věnoval Olomoucký kraj. V kategorii žen pak vítězné družstvo obdrželo hadicové sety pro požární útok, které věnovalo Okresní sdružení hasičů Olomouc. Celý seriál soutěží TFC 2011 byl dotován hodnotnými cenami, které věnovalo OSH Olomouc a spoluorganizující SDH Troubelice, Drahlov, Velký Týnec, Velká Bystřice a olomoucké sbory Chválkovice a Černovír.

Akce se zúčastnila řada významných hostů. Vedle již jmenovaného hejtmána a poslance to byl olomoucký primátor Martin Novotný a vysocí představitelé profesionálních i dobrovolných hasičů. Ze zahraničních hostů dorazil především generální ředitel japonské firmy Tohatsu Corporation Tokio, výrobce přenosných motorových stříkaček, pan Susumu Oyama, který předal putovní pohár vítězným družstvům mužů a žen v celkovém pořadí soutěže Tohatsu Fire Cup 2011. Dále se soutěže zúčastnili zástupci hasičů z Ruska a Maďarska.

Kategorii mužů vyhrálo družstvo SDH Břevenec, kterému olomoucký hejtman předal hlavní cenu stříkačku Tohatsu. V ženské kategorii vyhrálo družstvo SDH Troubelice. Celkovou výsledkovou listinu a fotografie z TFC 2011 mohou zájemci naleznout na www.oshol.hasici-ol.cz nebo na www.tohatsu.cz.

První ročník seriálu soutěží Tohatsu Fire Cup byl velmi úspěšný a celá myšlenka soutěže v požárním útoku na jednotném stroji Tohatsu obstála, protože soutěžní družstva tak měla stejné podmínky. Hasiči se tak již těší na druhý ročník. – Snímek u tohoto článku přibližuje atmosféru zářijového černovírského závodu.

Hasiči bilancovali na výroční valné hromadě

V důstojných prostorách zasedací místnosti zbrojnice na ulici U Staré Moravy se v sobotu 10. prosince uskutečnila výroční valná hromada Sboru dobrovolných hasičů Olomouc – Černovír. Tradiční hasičské bilancování mělo řadu hostů, kromě jiných i z okolních spolupracujících sborů dobrovolných hasičů.

První náměstek Okresního sdružení hasičů Olomouc a starosta černovírského SDH ing. Jiří Kropáč konstatoval, že rok 2011 byl úspěšný, neboť se podařilo splnit veškeré body plánu práce. Z akcí, které si mohli všimnout i další černovírští občané, to byl například v únoru první černovírský hasičský bál v nových prostorách zbrojnice, dubnový a říjnový sběr šrotu, květnový dětský den s kácením máje či zářijový závěrečný závod seriálu soutěží Tohatsu Fire Cup 2011 (píšeme o něm v samostatném článku). Dále k úspěchům zařadil dobré výsledky kolektivu mladých hasičů a sportovního družstva SDH pod vedením Miloše Jelínka, který sám v Šumperské lize TFA o

nejtvrdšího hasiče skončil na prvním místě. Dále pak Jiří Kropáč vytyčil obdobné úkoly pro rok 2012 a poděkoval sponzorům. Mezi nimi jmenoval Olomoucký kraj, Statutární město Olomouc, společnosti Farmak a Auto Čechák.

Velitel jednotky SDH Černovír Petr Lichtblau se ve svém vystoupení věnoval již konkrétní činnosti hasičů. Patří k nim absolvovaná školení, cvičení a údržba vozidel a další techniky. Kromě cvičení měli hasiči také šest „ostrých“ zásahů. Mediálně nejznámější byl asi výjezd 9. června 2011, kdy utonuli dva lidé na jezu Mlýnského potoka. Jednotka pomáhala vyhledávat pohřešovanou osobu; nalezené tělo ovšem již bylo bez známek života. Šestáho listopadu vyjela jednotka v osmi lidech k rozsáhlému požáru na lazecké stělnici. Její členové se podíleli na hasebních pracích, zásobování vodou, ochlazování propanbutanových tlakových láhví, dohašování i na dohlídce nad požářištěm.

(jih)

Na snímku Jindřicha Hovadíka minuta ticha za zemřelé kolegy u předsednického stolu prosincové výroční valné hromady Sboru dobrovolných hasičů. Zprava vedoucí odboru obrany olomouckého magistrátu ing. Radek Zapletal, starosta SDH Černovír ing. Jiří Kropáč, úspěšný šéf družstva sportovních hasičů Miloš Jelínek, Vít Špilháček reprezentující kolektiv mladých hasičů, zástupce (profesionálního) Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje nrap. Jiří Glabazňa a velitel jednotky SDH Petr Lichtblau.

Černovírský sokolský rok

Vážení spoluobčané, sestry a bratři sokolové, rok se s rokem sešel a můžeme hodnotit, co se nám za uplynulé období podařilo a také, co bude chtít ještě zlepšit. Rok 2011 byl z pohledu výboru TJ vcelku úspěšný, ale nepodařilo se splnit všechno, co jsme si předsevzali. Členská základna se sice nijak dramaticky nezúžila, ovšem nemůžeme tvrdit, že máme dosti nových členů. Největší problém je v počtu členů žákovského a dorosteneckého věku. Nejde ani tak o nezáměr samotných dětí a mládeže, spíše je problém v tom, najít kvalitní cvičitele, kteří by se pravidelně a soustavně této věkové kategorii věnovali.

Další nepříjemná záležitost nastala během roku u oddílu žen, kde se kvalitní a erudovaná cvičitelka zranila a dlouhodobě se nemohla tomuto oddílu věnovat, což mělo za následek praktický rozpad jednoho z nejpočetnějších a aktivních oddílů. Bohužel se nám, ani vedení oddílu nepodařilo dosud sehnat náhradu. Částečně tuto ztrátu nahradilo cvičení zumbly a i přesto, že se jedná o nečleny Sokola, pomalu na sebe začíná nabalovat právě ty členky TJ, které byly aktivní v rozpadlém oddíle. Od nového roku by měly být aktivity tohoto cvičení ještě rozšířeny a určitě stojí za to, přijít se alespoň kouknout, o co vlastně jde. Všechny cvičební hodiny jsou k nahlédnutí na vývěsce naproti obchodu.

Stejně jako vloni, pořádali jsme začátkem prázdnin 2. ročník Memoriálu Jardy "Bachy" Stratila v malé kopané. Můžeme konstatovat, že se opět akce vydařila, měla stejného vítěze, mužstvo Veteranů SOS. Navíc příjemně překvapilo mužstvo SDH Černovír. Večer potom tradičně následovala taneční zábava. Toto byla největší akce loňského roku.

Mimo tuto akci proběhlo ještě několik menších aktivit. Na závěr roku pak 2. ročník Memoriálu Miloše Otty v nohejbale a 25. prosince štěpánská taneční zábava. Všichni zúčastnění udělali pro vítězství a zdar akcí maximum, o to víc mrzí zakořeněná nechuť místních obyvatel čehokoliv se účastnit, což bylo znát na všech akcích po celý rok. To nám dosti vadí, ale budeme v tomto směru aktivní stále.

Nejvíce nás mrzí, že se nám během roku nepodařilo postoupit dále v otázce vybudování nového sportoviště, které by bylo multifunkční, sloužilo by nejen členům Sokola, ale i veřejnosti. Nevadí, budeme se snažit i nadále, protože si myslíme, že Černovír a jeho obyvatelé si takový sportovní stánek zaslouží, neboť i přes výstavbu jiných potřebných zařízení stále chybí prostor pro sportovní využití.

Jak je vidět, práce je před námi stále dost i pro příští rok. Chtěl bych za výbor TJ Sokol Černovír popřát všem obyvatelům Černovíra v roce 2012 hodně štěstí a zdraví a požádat je, aby se nás „nebáli“. A pokud nějaké akce pořádáme, aby přišli a svojí přítomností nás podpořili a ujistili se, že to co děláme, má smysl. Všechno co děláme, děláme právě pro ně.

PAVEL HORNÝ
starosta TJ

Fotbalisté Slovanu Černovír v roce 2011 slavili

80. výročí založení oddílu

Svoji činnost v roce 2011 zahájili fotbalisté Slovanu Černovír ihned po vánočních a novoročních svátcích přípravou tradičního fotbalového plesu. Ten se i v roce 2011 konal v černovírské sokolovně a opět nastartoval všechny k aktivní práci na přípravu všech mužstev do jarních odvet. Ples se mimořádně vydařil a podle výsledků se vydařila i zimní příprava, neboť sezona 2010/2011 skončila ke všeobecné spokojenosti funkcionářů a snad i fanoušků.

Největší pozornosti se určitě těší družstvo mužů. Slovan opět prokázal kvalitu a sezonu dohrál již tradičně v lepší polovině tabulky. Po podzimní části I.B třídy mělo mužstvo 26 bodů, což znamenalo ztrátu šest bodů na vedoucí Hlubočky. Nedal se tudíž čekat atak prvního místa. Jenže. Jenže Slovanu se to málem povedlo. V zimním období nastoupil k mužům nový trenér Martin Zmrzlý a tento impuls hráči přetavili ve velkou stíhací jízdu. Jarní odvety muži začali třemi výhrami v řadě a ze sedmi zápasů vyhráli celých šest. A pak zajišťovali utkání pravdy na hřiště vedoucích Nových Sadů. Kdyby se jim podařilo vyhrát i tam, tak by se bodově dotáhli na čelo tabulky a dal by se čekat dramatický závěr sezony. Slovan těsně před koncem vedl 1:0, ale vedení neudržel a remíza 1:1 naopak zúžila boj o čelo jen na celky Nových Sadů a Hluboček. Oba tyto celky nakonec postoupili do vyšší soutěže, když Hlubočky postup vybojovali až v posledním zápase se Slovanem na Lazcích. Černovířští tak nakonec skončili na 4. místě v tabulce se ziskem 46 bodů, když na jaře prohráli jen tři zápasy. Nejlepším střelcem celku byl Pavel Šubrt se 16 zásahy a největší počet odehraných minut překvapivě nasbíral Pavel Navrátil, což byl jeden z nejmladších hráčů v kádru. Jinak byl kádr celkem nezměněný a stabilizovaný z minulé sezony.

Družstvo starších dorostenců vstoupilo do jarních odvet krajského přeboru ze 4. místa a se ztrátou sedmi bodů na vedoucího lídra z Čechovic. První tři jarní zápasy Slovan vyhrál a zdálo se, že chlapci budou bojovat o čelo tabulky. Jenže pak se karta trochu obrátila a do konce sezony se podařilo uhrát pouhé tři body. K podzimním 18 tedy přibýlo jarních 12 a s celkovým ziskem 30 bodů obsadili starší dorostenci 6. příčku v tabulce, což bylo asi trochu zklamání, neboť ročníkově to byl nadprůměrný celek. Hráči jako Sedlář, Pulkert, Havelka, Gavlík, Špička, Kirschbaum a další měli určitě vyšší ambice. Důležité však nakonec bude kolik z nich se uplatní v dospělém fotbale. Dík patří trenérům Maixnerovi a Holáskovi za práci odvedenou u této věkové kategorie.

Mladší dorostenci ve Slovanu patří každý rok k těm výsledkově lepším celkům. A to potvrdili bezesbýtku i na jaře 2011. Sice jim po podzimní části patřila 3. příčka v tabulce a v konečné tabulce byli na 4. místě, takže to byl menší krok zpět. Nicméně jenom díky horšímu poměru branek o jeden gól za Mohelnici. Celkový počet 37

bodů je ale solidní. V kádru mladších dorostenců působí zajímaví hráči jako Lubomír Machynek, David Dvorský, Marek Pešák, Tomáš Kaprál a další. Trenéry družstva byli mladí trenéři Ondřej Fojtík a Tomáš Kopp.

Dalším výrazným celkem Slovanu jsou starší žáci. Výrazným proto, že na jaře 2011 udělali velký kus práce a zhodnotili tvrdou zimní přípravu. V posledních letech se Slovan v této kategorii vždy zachraňoval a nejinak tomu bylo i v sezoně 2010/2011. Po podzimu totiž černovířští starší žáci okupovali předposlední místo krajského přeboru se ziskem osmi bodů. Ale jarní odvetu se jim povedly náramně a 18 získaných bodů je posunulo do středu tabulky. Nakonec tedy z toho byla 12. příčka za 24 bodů a po letech konečně blýskání na lepší časy v této žákovské kategorii. Velký podíl na tomto výsledku má trenér Antonín Guskovič s asistenty Grácou Guskovičem a Petrem Plackem. Nejvíce minut odehráli Guskovič ml., Vysoudil, Kudlička, Marta, Vykydal, Meissner a Hrabal. Ale hlavně to byl kompaktní celek se slibnou budoucností.

Mladší žáci se rovněž v krajském přeboru OKFS neztratili. Po podzimní části byli na 12. místě se ziskem 12 bodů. Na jaře 2011 se jim sice tak zdatně nevedlo, ale k uhájení 12. příčky stačilo i sedm jarních bodů. Tuto věkovou kategorii vedli trenéři Jiří Hron a Jan Hanousek a často se potýkali s úzkým kádrem hráčů, neboť rozdíl mezi kategorií benjamínků a mladších žáků je příliš patrný, tudíž si nemohli pomoci mladšími fotbalisty. Nicméně s konečným umístěním vládla v klubu spokojenost. Oporami byli hráči Svoboda, Hanousek, Dočkal, Blažek, Pocklan a další.

V letním období se všichni členové klubu soustředili na zvládnutí oslav významného výročí, kterým bylo 80 let založení fotbalového oddílu v Černovíře. Tyto oslavy byly rozděleny na tři části. První etapou oslav byl turnaj pro nejmladší fotbalisty s názvem Dětský fotbalový den. Ten se uskutečnil 18. června za účasti šesti oddílů olomouckého regionu a měl dvě části. Herní složkou byl turnaj, který nejlépe zvládli chlapi z Tršic, a zábavnou část, kdy si všichni účastníci mohli ověřit fotbalové dovednosti v různých soutěžích. Poděkování za přípravu a bezvadný průběh celé akce zaslouží pan Vladimír Zembol ve spolupráci s rodiči našich nejmenších fotbalistů. Další fází oslav 80 let byl tradiční turnaj bývalých hráčů s názvem Legendy se vrací. Na hřišti U Komína se po roce opět sešli bývalí hráči z Hodolan, Nových Sadů, Chválkovic a domácího Slovanu. Nejlepší formu tentokrát vyladili Novosadští a celkem suverénně turnaj vyhráli. Turnaj byl zakončen posezením při hudbě a opět se vzpomínalo na dobu nedávno i dávno minulou. A poslední slavnostní připomenutí 80. výročí činovníci Slovanu přichystali na poslední prázdninovou sobotu 27. srpna. To k mistrovskému utkání zavítal tradiční soupeř z Chválkovic a před zápasem proběhly veškeré oficiální formality. V klubovně byly prezentovány dobové fotografie, bylo možné nahlédnout do klubové kroniky a na monitoru běžela smyčka se snímky současného mužstva. Zástupci OFS pak ocenili zasloužilé pamětníky uplynulých let pány Karla Špundu, Jana Fialu a Miloslava Tihelku jako zástupce všech obětavých funkcionářů Slovanu. Všechny tři oslavné akce proběhly důstojně a za velké podpory Olomouckého kraje a Statutárního města Olomouce.

Muži TJ Slovan Černovír 2011

Nahoře zleva: Martin Zmrzlý, Pavel Šubrt, Bořek Petrů, Rostislav Nestrojil, Radim Novotný, Mira Géc, Jan Špička, Petr Láner, Lukáš Sedláček.

Dole zleva: Petr Zeman, Aleš Špička, Zdeněk Brož, Pavel Navrátil, Eda Pulkert, Tomáš Smékal, Lukáš Murárik.

Na snímku nejsou Jaroslav Sedlář, Jirka Judas, Jan Blaha, Vojtěch Švec, Lukáš Šefčík, Marek Havelka.

Na novou sezonu 2011/2012 se začala všechna mužstva Slovanu připravovat už v polovině července. Celek mužů byl v přípravném období posílen o dorostence Sedláře, Havelku a Šefčíka, ale taky o bývalého hráče Sigmy Honzu Blahu či Jirku Judase, který se po letech vrátil do našeho klubu. Výsledky v přípravě sice nebyly až tak důležité, ale přesto nasvědčovaly velké síle mužstva. V tradiční generálce na sezónu, Memoriálu M. Mikšíka ve Chválkovicích, Slovan uhrál 3. pořadí, když v sobotu prohrál s Dolany 2:5 a v zápase o 3. místo přehrál domácí Chválkovice 4:2. Rovněž vstup do mistrovských zápasů nebyl úplně ideální, když se uhrála jen remíza v Kožušanech. Dalších šest utkání ale Slovan vyhrál a usadil se suverénně v čele tabulky. Potěšitelné byly výhry s těžkými soupeři, doma 3:0 s V. Bystřicí a 2:0 v Bohuňovicích. Vrcholem této části sezóny pak byla drtivá výhra 3:0 ve Slavoníně po nadšeném a kvalitním výkonu. Bohužel si ani tentokrát, podobně jako v minulých letech, Slovan neodpustil výpadek na domácím hřišti. U Komína totiž vyhrály 1:0 Doloplazy a tento výsledek předznamenal šňůru výsledkového trápení. Ze zbylých sedmi zápasů totiž Černovír vyhrál pouhé dva a pohoda ze začátku sezony byla ta tam. Konečné 3. místo v tabulce se ziskem 28 bodů je sice nejlepší podzimní výsledek za posledních pět let, ale vzhledem k tomu, že Slovan byl téměř celý podzim lídrem soutěže, tak je to určitě zklamání. Na druhou stranu Černovír prohrál za celý rok 2011 pouhých šest zápasů a trenér Martin Zmrzlý se zařadil k těm trenérům s velice dobrou bilancí. Do jarních odvet můžeme ale čekat ještě velký boj o první příčku. Los je docela příznivý a motivace určitě velká. Věřme, že se kádr přes zimu příliš nezúží

a opory jako Blaha, Judas, Petrů, Láner, Šubrt, Špičkové, Brož budou pokračovat v černovířských barvách.

K dalším reorganizačním zásahům došlo v krajském přeboru dorostenců. Do soutěže pro ročník 2011/2012 nastoupilo jen osm účastníků s tím, že se bude hrát čtyřkolovým systémem. S počátku byly nad tímto stavem rozpaky, ale postupně se tato varianta stala ideálním řešením situace. Starší dorost Slovanu nastoupil do sezony s celkem vyrovnaným a dostatečně početným kádrem pod vedením trenérů Ivana Maixnera a Jakuba Damka. Rozjezd byl malinko rozpačitý a po prvních šesti zápasech byl celek poslední se ziskem pouhých čtyř bodů. Zvlášť výsledky domácích zápasů byly v této fázi zarážející (prohry 2:6 s Přerovem a 3:7 s Opatovicemi). Naštěstí se pak mužstvo semklo a výsledky se začaly obracet. Výsledkem poctivé hry je nakonec 3. místo se ziskem 25 bodů a nevelký odstup od 2. místa, které je cílem do jarních odvet. Z hráčů je potřeba zmínit jména Dvorský, Machynek, Pulkert, Maixner, Špička, Homolka, Majda, Hrstka, Samek a Kirschbaum.

Mladší dorostenci si vedli téměř navlas stejně jako starší, hlavně díky lepšímu vstupu do sezony a vyrovnanějším výkonům. Jejich největším problémem byl málo početný kádr hráčů, když museli vypomáhat i nejlepší starší žáci. Na druhou stranu si hráči na sebe velmi zvykli a věděli co můžou čekat jeden od druhého. Tento vysoký herní standard je vynesl na 3. místo v tabulce se ziskem 25 bodů. To je dobrý výsledek zaručující možnost poprat se na jaře o 2. místo, jež bylo předsezónním cílem. Trenéři Ondra Fojtík a Tomáš Kopp se opírali o hráče jako Kupka, Slouka, Ježo, Kesler, Koupil, Křístek, Dočkal, Bartošek, Zapletal a Janák.

Stejná situace jako u dorostu nastala v krajském přeboru OKFS i u žáků. Soutěž sestává z osmi účastníků u mladších i starších. A u starších se Slovan dočkal po letech trápení konečně lepších výsledků. Trpělivá práce trenérů Antonína Guskoviče a Petra Placka přináší ovoce a odměnou je výborné 4. místo za 25 bodů. Tento zisk znamená, že Černovír má blíž k 1. místu, než k poslednímu. To je skvělé a slibuje to klidné jaro a boj o medailovou pozici. Oporami celku byli Guskovič ml., Vysoudil, Marta a další.

Mladší žáci se mimo situaci s počtem účastníků museli vyrovnat i se změnou na trenérském postu. Trenéra Jiřího Hrona nahradil triumvirát s Martinem Blažkem a Janem Hanouskem. Ti se snažili pokračovat ve slibných výsledcích z minulé sezony. Zatím se jim to daří jen částečně a výsledkem je 6. místo se ziskem 13 bodů. Cílem na jaro 2012 potom zůstává posun do lepší poloviny tabulky.

Samozřejmě, že i v roce 2011 působila v rámci Slovanu Černovír mužstva benjamínků a přípravky. Jsou to totiž nejpočetnější oddíly, a to stále potvrzuje, že o budoucnost mládežnických kategorií by se černovířský fotbal obávat nemusel. Obrovské penzum práce při formování mladých fotbalistů odvádí trenéři Petr Placek, Vladimír Zembol a Luděk Fojtík. Potěšitelné je, že máme zájemců o fotbal co nabídnout a rádi ve Slovanu přivítáme další mladé fotbalisty.

Starší dorost TJ Slovan Černovír 2011/2012

Nahoře zleva: Martin Suchánek, Martin Kirschbaum, Eda Pulkert, Tomáš Majda, Jakub Maixner, Karel Voráč, David Dvorský, Martin Špička, Jakub Damek.

Dole zleva: Tomáš Pokorný, Tomáš Kaprál, Jirka Homolka, Lubomír Machynek, Lukáš Hrstka, Daniel Samek.

Využíváme této příležitosti a děkujeme všem trenérům, sponzorům a partnerům Slovanu Černovír za jejich podporu v roce 2011. Rovněž děkujeme všem rodičům dětí v mládežnických kategoriích za pomoc s tréninky a zápasy. Všechny naše příznivce rádi uvidíme na našem stadionu i v roce 2012, a proto připomínáme informace o známých termínech.

Domácí utkání „A“ mužstva Slovanu:	NEDĚLE 10:00
Domácí mistrovská utkání celků dorostu:	SOBOTA 10:00, 12:15
Domácí mistrovská utkání žáků:	NEDĚLE 12:15, 14:30
Turnaj bývalých hráčů:	SOBOTA 21. července 2012

Slovan hraje domácí zápasy ve fotbalové aréně U Komína na Lazcích.

www.ofisport.cz, www.efotbal.cz, www.fotbal.cz, www.spoluhraci.cz

MARTIN SUCHÁNEK

KONEČNĚ TABULKY SOUTĚŽÍ, KTERÝCH SE ÚČASTNÍ TJ SLOVAN ČERNOVÍŘ

MUŽI 2010/2011

1. Hlubočkov	26	18	4	4	72	:30	58
2. Nové Sady	26	18	3	5	86	:31	57
3. Slavonín	26	15	6	5	60	:40	51
4. ČERNOVÍŘ	26	13	7	6	56	:35	46
5. Kožušany	26	12	6	8	54	:43	42
6. Lutín	26	12	5	9	55	:46	41
7. Bohuňovice	26	12	3	11	43	:37	39
8. Drahlov	26	11	3	12	44	:51	36
9. Velká	26	9	6	11	38	:42	33
10. Haňovice	26	7	8	11	32	:46	29
11. Velký Týnec	26	8	5	13	43	:57	29
12. Majetín	26	7	4	15	42	:57	25
13. Červenka	26	5	5	16	39	:81	20
14. Příkazy	26	0	5	21	9	:77	5

STARŠÍ DOROST 2010/2011

1. Jeseník	20	14	2	4	82	:35	44
2. Čechovice	20	14	2	4	51	:29	44
3. Mohelnice	20	13	2	5	83	:31	41
4. 1. HFK "B"	20	10	5	5	65	:25	35
5. Šumperk	20	10	4	6	63	:33	34
6. ČERNOVÍŘ	20	9	3	8	50	:46	30
7. FKM Konice	20	7	6	7	52	:42	27
8. Šternberk	20	8	2	10	46	:50	26
9. Vikt. Přerov	20	5	3	12	24	:57	18
10. Kralice	20	5	1	14	34	:93	16
11. Nezamyslice	20	0	0	20	15	:124	0

MLADŠÍ DOROST 2010/2011

1. 1. HFK "B"	20	19	0	1	125	:6	57
2. Šumperk	20	18	1	1	107	:23	55
3. Mohelnice	20	12	1	7	63	:36	37
4. ČERNOVÍŘ	20	12	1	7	67	:41	37
5. Vikt. Přerov	20	10	3	7	65	:50	33
6. Čechovice	20	9	2	9	57	:38	29
7. Jeseník	20	8	1	11	79	:51	25
8. Šternberk	20	7	2	11	35	:53	23
9. Kralice	20	6	1	13	48	:80	19
10. FKM Konice	20	1	3	16	20	:104	6
11. Nezamyslice	20	0	1	19	8	:192	1

STARŠÍ ŽÁCI 2010/2011

1. Prostějov "B"	28	25	2	1	160	:18	77
2. Jeseník	28	22	4	2	156	:32	70
3. Mohelnice	28	18	6	4	145	:26	60
4. 1. HFK "B"	28	18	3	7	114	:33	57
5. Šumperk "B"	28	16	4	8	76	:49	52
6. 1.FC Přerov	28	13	7	8	66	:70	46
7. Uničov "B"	28	14	3	11	94	:68	45
8. FKM Konice	28	11	3	14	74	:67	36
9. Zábřeh	28	10	5	13	68	:72	35
10. Velké Losiny	28	9	4	15	58	:92	31
11. Čechovice	28	8	4	16	44	:74	28
12. ČERNOVÍŘ	28	7	3	18	46	:127	24
13. Lipník	28	7	2	19	32	:106	23
14. Vikt. Přerov	28	5	4	19	46	:96	19
15. Šternberk	28	0	0	28	16	:265	0

MLADŠÍ ŽÁCI 2010/2011

1. Prostějov "B"	28	26	0	2	268	:41	78
2. Jeseník	28	25	1	2	209	:49	76
3. Uničov "B"	28	23	0	5	160	:50	69
4. Mohelnice	28	21	0	7	145	:66	63
5. Šternberk	28	19	0	9	120	:112	57
6. Šumperk "B"	28	15	2	11	152	:78	47
7. Zábřeh	28	13	3	12	106	:86	42
8. Velké Losiny	28	10	3	15	72	:125	33
9. 1. HFK "B"	28	10	1	17	66	:102	31
10. Lipník	28	10	1	17	82	:154	31
11. Vikt. Přerov	28	8	4	16	50	:115	28
12. ČERNOVÍŘ	28	6	1	21	61	:163	19
13. FKM Konice	28	5	3	20	51	:159	18
14. 1.FC Přerov	28	4	5	19	52	:151	17
15. Čechovice	28	2	2	24	28	:171	8

MUŽI 2011/2012

1. Bohuňovice	15	9	3	3	41	:15	30
2. V. Bystřice	15	9	1	5	48	:24	28
3. ČERNOVÍŘ	15	8	4	3	30	:14	28
4. Slavonín	15	9	1	5	36	:26	28
5. Haňovice	15	8	1	6	33	:27	25
6. Velký Týnec	15	7	2	6	40	:35	23
7. Kožušany	15	6	5	4	38	:28	23
8. Drahlov	15	6	3	6	28	:33	21
9. Lutín	15	6	2	7	28	:34	20
10. Doloplazy	15	6	2	7	24	:30	20
11. Tovačov	15	5	1	9	24	:40	16
12. Chvátkovice	15	4	1	10	27	:30	13
13. Brodek u Př.	15	4	1	10	28	:47	13
14. Majetín	15	4	1	10	18	:52	13

STARŠÍ DOROST 2011/2012

1. Šumperk	15	11	1	3	53	:20	34
2. Opatovice	15	9	3	3	50	:30	30
3. ČERNOVÍŘ	15	8	1	6	34	:31	25
4. Šternberk	15	6	4	5	36	:35	22
5. FC V. Přerov	15	6	1	8	27	:34	19
6. Konice	15	5	2	8	32	:37	17
7. Mohelnice	15	4	4	7	32	:35	16
8. Čechovice	15	3	0	12	16	:58	9

MLADŠÍ DOROST 2011/2012

1. Šumperk	15	10	1	4	51	:14	31
2. Mohelnice	15	9	1	5	42	:26	28
3. FC V. Přerov	15	8	2	5	35	:22	26
4. ČERNOVÍŘ	15	8	1	6	36	:35	25
5. Čechovice	15	7	2	6	36	:29	23
6. Šternberk	15	6	3	6	31	:28	21
7. Opatovice	15	6	0	9	30	:59	18
8. Konice	15	1	0	14	6	:54	3

STARŠÍ ŽÁCI 2011/2012

1. Čechovice	14	11	1	2	47	:16	34
2. Mohelnice	14	10	2	2	53	:26	32
3. Zábřeh "A"	14	10	1	3	37	:14	31
4. ČERNOVÍŘ	14	8	1	5	49	:29	25
5. Konice	14	6	0	8	35	:36	18
6. Lipník	14	3	1	10	17	:37	10
7. Velké Losiny	14	3	1	10	17	:47	10
8. Šternberk	14	1	1	12	14	:64	4

MLADŠÍ ŽÁCI 2011/2012

1. Zábřeh "A"	14	13	0	1	97	:13	39
2. Lipník	14	12	0	2	107	:35	36
3. Šternberk	14	8	1	5	56	:34	25
4. Mohelnice	14	6	1	7	46	:71	19
5. Čechovice	14	5	2	7	45	:64	17
6. ČERNOVÍŘ	14	4	1	9	29	:70	13
7. Velké Losiny	14	3	3	8	38	:87	12
8. Konice	14	1	0	13	19	:63	3

Černovírské drobníčky

* **POPELNICE.** Loni začal i v Černovíře a na Klášterním Hradisku svoz bioodpadu. Dobrá věc, až na to, že si mnozí lidé jen pomalu a těžce vštěpovali, že je **úterý sudého týdne**, kdy se budou vyvážet právě biopopelnice. A naopak, že se blíží pátek lichého týdne se svozem klasických popelnic na komunální odpad. Další „ránu“ pak přinesla zima se zavedením svozu biopopelnic jen jednou měsíčně. Abychom skončili pozitivně: Letos se bude bioodpad odvážet 24. ledna, 21. února, 20. března a 10. dubna – a pak už zase jednou za 14 dní.

* **ODPADKY V LESE.** A na velmi podobné téma: Poslední listopadový týden provedli zaměstnanci společnosti Lesy města Olomouce úklid odpadků v Černovířském lese. Během tří dnů vybírali a odvezli do sběrového dvora na dvě tuny odpadků. Nyní to nepříjemné: „Původní záměr vysbírat komunální odpadky podél asfaltových komunikací využívaných obyvateli města jako in-line dráhy, jsme museli záhy přehodnotit. Zjistili jsme, že patrně místní spoluobčané si les pletou se skládkou domovního odpadu a do lesa vyváží veškerý komunální odpad,“ řekl ředitel Lesů města Olomouce Roman Šimek. Tím je postižena především lokalita u vjezdu do lesa od Černovíra, podél příjezdové rampy k nákladnímu nádraží.

* **UVEDENÍ NA PRAVOU MÍRU.** V loňské ročence došlo k jisté nepříjemnosti. V článku „Černovířští jubilanti a ti nejstarší“ jsme psali o devadesátinách paní Ludmily Křížové. Při této souvislosti jsme připomenuli i její bratry, známé odbojáře z druhé světové války Miroslava a Jana, přičemž u prvního z nich se objevilo příjmení Kříž. Místo správného Čtvrtlík. Rodině jsme se již za nedopatření omluvili, o pochopení prosíme i pravidelné čtenáře ročenky.

* **JEZDÍME HODNĚ A RYCHLE.** Možná se to moc neví, ale radar občas měřící rychlost na Jablonského ulici nasazuje Městská policie Olomouc zpravidla z popudu naší komise městské části. Hlavně proto, že tu řada řidičů jezdí velmi rychle a nebezpečně. Když pak pročítáme výsledky, musíme dodat, že se tu kromě toho jezdí i stále více. Kde jsou ty časy, když jsme konstatovali, že jednu noc tu přes dvě hodiny dokonce nejelo vůbec nic.

* **PROTIPOVODŇOVÁ OPATŘENÍ.** Ani další zprávu nelze považovat za příliš optimistickou: Podle informací z konce listopadu začátek takzvané třetí etapy protipovodňových opatření týkající se mj. ochrany Černovíra, není zatím stanovený. Nejdříve přijde na řadu etapa II A (2012 až 2013) a etapa II B (2014 až 2017). Proto můžeme ještě dodatečně jásat alespoň nad tím, že se v roce 2007 podařilo prosadit alespoň vybudování levobřežních hrází Moravy a Trusovického potoka v současné výši – před jejich definitivním dosypáním.

*** OLOMOUCKÝ LÉKAŘ ZACHRAŇOVAL NA SLOVENSKU.** Pozitivní je naopak zpráva z konce roku, kterou přinesl Olomoucký deník. Lékař Vojenské nemocnice Olomouc Radek Uher zachránil na Slovensku život. V nemocnici v Nitře, kde v té době působil, pomohl mladíkovi s rozsáhlými mnohočetnými poraněními po autonehodě. Ve službě byla tehdy jen nezkušená lékařka. Lékaři z České republiky pomáhali v té době na Slovensku při tehdejších protestech tamních lékařů.

*** NA SVATÉHO VÁCLAVA DORAZILA I BISKUPKA.** Na Den české státnosti, státní svátek 28. září 2011, svátek českého patrona Václava, se uskutečnila ve sboru Prokopa Holého v Černovíře slavnost církve československé husitské. Snímek na třetí straně obálky z interiéru s biskupkou Mgr. Janou Šilerovou pořídil Jiří Vymětalík. Druhý záběr od Ludvíka Mazura zachycuje účastníky oslav svátku před sborem.

*** ROČENKA TAKÉ NA WEBU.** Starší vydání černovířských ročenek lze vesměs sehnat. Na stránkách města jsou ovšem i v elektronické podobě ročenky z let 2008, 2009 a 2010. Tato by měla být už čtvrtá.

Sesbíral
JINDŘICH HOVADÍK

